

Het zuivere evenwicht tussen Wet en Evangelie

In vorige eeuwen heeft de Heere leraars aan Zijn kerk geschonken die de noodzaak gevoelden om het zuivere Bijbelse evenwicht tussen Wet en Evangelie te benadrukken. Zij waren getuigen van verwarring en dwaling in de kerk, omdat men Wet en Evangelie met elkaar vermengde of beide te ver van elkaar scheidde. Dit was oorzaak dat zij in hun geschriften op deze grote gevaren wezen en hun lezers aanspoorden om de zuivere orde tussen Wet en Evangelie te bewaren. Het ging hen niet om hun eigen opvatting, maar omdat Gods Woord dit zuivere evenwicht beschrijft en Gods Geest deze orde hanteert in de bekering van verdoemelijke zondaren.

Gebroeders Erskine en Th. van der Groe

Mannen zoals de gebroeders Ebenezer (1680-1754) en Ralph (1685-1752) Erskine en Theodorus van der Groe (1705-1784) hebben hierover veel geschreven. Ook al woonden de Erskines in Schotland en Van der Groe in Nederland en spraken zij een andere taal, toch verstonden zij allen de taal van Gods Woord in hun hart. We zouden wensen dat onze mensen en in het bijzonder onze jeugd hun nagelaten geschriften grondig zouden onderzoeken. Er is zoveel misvatting omtrent de zuivere leer van Gods Woord, met

diken van de twee Schotse leraars Ralph en Ebenezer Erskine, dan zullen wij bevin-den, dat zij de gehele inhoud van hun leer en onderwijs, alsook van al hun vermaningen, opwekkingen, overtuigingen, besturingen, vertroosting en enzovoort doorgaans geheel en al schoeien op de leer van Wet en Evangelie. Met grote ernst en even grote kunst, bekwaamheid, aangenaamheid en met een overvloedige verscheidenheid en kracht van zaken en redenen, maken zij er hun werk van om de mens eerst te brengen tot een grondige kennis en een gevoel van zijn geestelijke ellende; en vervolgens van de rijke genade van onze Heere Jezus Christus, door het Evangelie geopenbaard.'

Ruim Evangelie

Inderdaad, de Erskines waren ruim in de aanbieding van genade en wij hebben er op toe te zien dit niet minder te doen. We moeten helaas schrijven dat er veelal een karikatuur over de prediking onder ons wordt gegeven. Wij zouden dan alleen het Evangelie verkondigen aan arme zondaren en de Wet prediken aan de overige hoorders. Of nog triester als men beweert dat wij voorstaan dat de mensen met hun armen over elkaar moeten wachten tot God overkomt. Laat het

eigenlijk niet voor alle mensen, maar alleen voor de arme, verslagen zondaren, zoals ook de medicijnen eigenlijk alleen maar zijn voor zieken en gewonden. Indien een gezond mens die wilde gebruiken, dan zou hij ze toch maar misbruiken, al was het alleen maar omdat hij ze niet nodig heeft (...). Maar als een onboetvaardig mens de beloften van het Evangelie wil gaan gebruiken, zonder een waar geloof, dan doet ook hij niet anders dan die misbruiken tot zijn verderf.'

Op een andere plaats zegt Van der Groe: 'Eigenlijk geeft God Zijn beloften uit de hemel alleen maar aan de ware boetvaardige en verslagen zondaren, gelijk reeds meermalen is gezegd. Deze noodzakelijke conditie of vereiste wordt bij elke belofte in het Evangelie, óf duidelijk aangewezen en uitgedrukt, óf daar tenminste altijd ingewikkeld onder begrepen en verstaan.'

De Wet vóór het Evangelie

Laat het duidelijk zijn dat Van der Groe dit schrijft als inleiding op het boek van R. Erskine, waarin hij aangeeft *hoe* deze Schotse leraar gepreekt heeft. Van der Groe wist zeer scherp het onderscheid aan te wijzen tussen een algemene en een zaligmakende overtuiging, en benadrukte de noodzakelijkheid om het zuivere evenwicht tussen Wet en Evangelie te bewaren.

Niemand kan beweren dat R. Erskine anders preekte dan ds. Van der Groe. We willen dit bewijzen naar aanleiding van wat Erskine schrijft om éerst door de Wet overtuigd te

het gevolg dat men de noodzakelijke kennis van de vloekende wet vóór de verkondiging van de blijde boodschap van het Evangelie min of meer verzwijgt. Over het algemeen heeft men een ruime voorstelling van het Evangelie en een dringende oproep om op de beloften te pleiten. Veelal wordt de prediking van de gebroeders Erskine als voorbeeld aangehaald hoe het aanbod van genade verkondigd moet worden zodat het zicht op de beloften niet beperkt wordt. Het zou echter te wensen zijn dat hun geschriften goed gelezen zouden worden, want we vrezen dat zij over het algemeen niet recht gebruikt worden.

We nemen aan dat een ieder hoogachting heeft voor ds. Van der Groe. Hij was een leeraar die de geschriften van de Erskines goed en grondig heeft gelezen. Hij kon niet anders constateren dan dat zij Schriftuurlijk-bevindelijk geprekeerd hebben. In de vertaalde geschriften van de Erskines heeft Van der Groe verschillende inleidingen geschreven, waaruit blijkt dat hij de leer van de Erskines beter heeft begrepen dan degenen die zich op deze Schotse broeders beroepen om hun afwijkende visie op verbond en beloften bevestigd te zien.

We willen iets meedelen wat Van der Groe in een van zijn inleidingen schrijft: 'Indien wij letten op de ligging en de wijze van pre-

toch duidelijk zijn dat het Evangelie aan allen verkondigd wordt, en dat niemand wordt uitgesloten. Christus roept iedere zondaar op om zich tot Hem te wenden om behouden te worden (Jes. 45: 22). Er is genade voor de grootste der zondaren, zodat geen zondaar te veel heeft gezondigd of een te groot zondaar is, daar het bloed van Christus reinigt van alle zonden. Doch het volgende mag ook niet verzwegen worden.

Voor wie zijn de beloften?

Al hebben we het Evangelie te verkondigen met bevel van bekering en geloof (Dordtse Leerregels Hoofdstuk 2, par. 5,) zodat iedere hoorder verantwoordelijk en verplicht is om deze eis in te willigen, en al worden alle beloften van het Evangelie aan iedereen gepredikt, dan wil dit nog niet zeggen dat de beloften voor iedere hoorder zijn! Wanneer de Heere het belooft, dan doet Hij het ook, en het kan toch niet zo zijn dat de Heere afhankelijk is van de mens. Het is opmerkelijk dat Van der Groe en de Erskines geen onderscheid maakten tussen de beloften van het Evangelie en de beloften van het Verbond zoals men tegenwoordig wel doet, wat voor de hoorders ontzettend verwarrend en voor de prediker zeer moeilijk is om dit in de prediking te scheiden.

Ds. Van der Groe zegt eenvoudig het volgende: 'De beloften van het Evangelie zijn

worden van onze verlorenheid vóórdát de weg voor Christus gebaad wordt: 'Hebt u zicht gekregen op uw *verloren staat en toestand van nature*, en dan ook daarop dat u Christus, vanwege de droevige toestand waarin u verkeert, volstrekt nodig hebt? Hebt u gezien dat het een behoeftige staat was, zonder God, zonder Christus, zonder hoop, zonder gerechtigheid, zonder vergeving, vrede en leven? Een schuldige staat, waarin u openlag voor Gods eeuwige toorn; een verachtelijke, verdorven staat, waarin u hebt ontdekt dat uw hart een zinkput was van zonde en goddeloosheid? Een ellende staat waarin u volstrekt onbekwaam was om uzelf te helpen en waarin u niet tot Christus kon gaan om hulp? Hebt u een bijzonder, bedroevend gezicht van dat alles gekregen? Als dat niet zo is, dan hebt u nog niet met toepassing het Evangelie geloofd dat Christus u heeft liefgehad en Zichzelf voor u heeft overgegeven. Maar als dat wel zo is, dan is de weg zover geplaveid.'

We kunnen niet anders schrijven dan dat we hiermee van harte instemmen! In onze gemeenten wordt geleerd dat de *prediking* van de beloften voor alle hoorders is, maar de *toezegging* van de beloften voor degenen die door Gods Geest reeds bearbeid zijn, zoals de hongerigen en dorstigen, doodschuldigen en veroordeelden in zichzelf. We maken dus onderscheid tussen de algemene prediking,

voorstelling of bekendmaking van Christus en de beloften, en tussen de bijzondere toezegging van de geestelijke inhoud van de beloften aan de armen van geest.

Van der Groe heeft in zijn inleiding aange- toond dat de Erskines niet te ruim waren omdat zij de Wet niet verzwegen. Zo lezen we bij Ralph Erskine in de vierde preek over Galaten 2:20 het volgende: 'U moet zich be- proeven of u al dan niet tot deze persoonlijke toepassing van het geloof bent gebracht, tot een tweevoudige 'mij' waarover hier gespro- ken wordt: *Hij heeft mij liefgehad en Zichzelf voor mij overgegeven*. Als dat zo is, dan was er een tijd dat Gods toorn in de wet werd ge- openbaard en persoonlijk aan u en door u werd toegepast. Hebt u ooit de vloek en de bedreiging van de wet gehoord, die zegt: Vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen? Hebt u dat met een twee- voudig 'mij' geloofd? Hebt u gezegd: Ik ben die man, ik ben die mens, die zondige, el- lendige, schuldige mens die door de zonde blootgesteld is aan Gods toorn? En ook: Wat moet ik doen om zalig te worden? Dan is er ook een tijd waarin de liefde en de genade van God, geopenbaard in het Evangelie, per- soonlijk aan u en door u werd toegepast, in die mate dat het u hoop heeft gegeven om van het doemvonnis bevrijd te worden en om uw hart ertoe te trekken Christus per- soonlijk aan te nemen, zoals Hij in het Evan- gelie wordt aangeboden, om van de zonde en de toekomstige toorn verlost te worden.'

De Erskines en Van der Groe schreven hoe het Evangelie met bevel van bekering en ge- loof aan alle hoorders gepredikt moet wor- den, zij lichtten toe voor wie de beloften zijn, en benadrukten de noodzakelijkheid om het zuivere evenwicht tussen Wet en Evangelie te bewaren. We spreken de wens uit dat de Heere ons bij deze leer wil houden, en dat we mogen optrekken en samenwerken met hen die bui- ten ons zijn en deze leer van harte voorstaan. We willen besluiten met het woord van Paulus: Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat, Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze als ik het u verkon- digd heb, tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt (1 Kor. 15:1, 2).

Naar aanleiding van: Ralph Erskine, Leven uit Christus, 92 blz.; € 9,90; Th. van der Groe, Het oprechte gelovig aannemen van de beloften van het heilig Evangelie, 77 blz.; € 11,50. Beide boeken zijn uitgegeven bij Uitgeverij Den Hertog – Houten.

Naschrift:

Over karikatuurvorming gesproken!

Toen bovenstaande boekbespreking gereed was, werden we geattendeerd op een artikel in het Nederlands Dagblad van 10 februari, waarin de heer Gillissen, kerknieuwsredac-

teur van het ND, schrijft over een vraag- beantwoording op Refoweb onder de kop 'Satanskinderen'.

Een jongeman uit de PKN (Ger. Bond) heeft al enige tijd verkering met een meisje uit een van onze gemeenten. De vader van deze jon- geman is predikant binnen de PKN. Volgens de vraagsteller laten de ouders van zijn meis- je zich dusdanig negatief uit over de PKN dat zij dit een satanskerk noemen. We hebben geen behoefte om verder te citeren wat deze ouders gezegd zouden hebben. Toen we het lazen, waren we geschokt.

Dr. C.A. van der Sluijs, emerituspredikant bin- nen de PKN (Ger. Bond) te Veenendaal heeft de vraag van deze jongeman beantwoord. Ook van dat antwoord zijn we geschrokken.

Als het waar is wat de vraagsteller beweert, dan is de opstelling van deze ouders inder- daad ontzettend. In plaats van in liefde met hun kinderen te spreken over kerkelijke ver- schillen, wordt er een karikatuur van de an- der gemaakt. Laten we er toch voor waken om hieraan mee te doen.

Helaas doet dr. Van der Sluijs hetzelfde als deze ouders, door de tegenpartij te verwijten dat het een 'duivelsnest' is. Feitelijk worden deze ouders met de naam van ons kerkver- band op één hoop gegooid. Van een predi- kant zou anders verwacht mogen worden.

We nodigen deze jongeman met zijn meisje graag uit voor een gesprek bij ons in de pas- torie om over een en ander rustig van ge- dachten te wisselen. Aan karikaturen heeft niemand behoefte. ■

Ds. J. Roos bespot zichzelf in WS door boeken van gebr. Erskines en Van der Groe aan te prijzen

Commentaar door D.J. Kleen: Wanneer een dokter met een dikke sigaar in zijn mond zijn patiënt van het roken probeert af te helpen en hij daarentegen gewoon zelf stevig door blijft paffen, dan gaat zijn goedbedoelde raad wellicht spoedig in rook op. Daarnaast komt hij op zijn patiënt als een bespotting over. De patiënt zal terecht denken: *'dokter, genees eerst uzelf....voordat u anderen probeert te genezen....!?!'* Wat bedoel ik hiermee te zeggen? Namelijk dit, ds. J. Roos prijst in de Wachter Sions (kerkblad GGiN) de werken van deze godzalige oudvaders bij anderen aan...maar zelf loochent hij de Bijbelse rechtvaardigingsleer en wedergeboorteleer die zij voorstonden, en doet hij aan de ene zijde voor een ruim aanbod van genade te preken terwijl hij zijn hoorders aan de andere zijde in een wurggreep van angst en vrees gevangen houdt onder een voorwaardelijke Evangelieprediking. Onlangs zei een goede vriend van me: "deze mensen zeggen niet wat ze denken, en ze (over)denken nog minder hetgeen ze bepraten en verkondigen!" Dat blijkt uit dit bovenstaande maar weer eens al te meer. Ik dacht eerst dat ds. J. Roos een open brief in de Wachter Sions aan zichzelf schreef, maar niets bleek minder waar. Werkelijk de dwaasheid gekroond! En gij (ds. Roos) vertrouwt uzelf te zijn een leidsman der blinden, een licht dergenen, die in duisternis zijn; Een onderrichter der onwijzen, en een leermeester der onwetenden, hebbende de gedaante der kennis en der waarheid in de wet. Die dan een anderen leert, leert gij uzelf niet? (Rom. 2:19-23, 1 Tim. 1:7)

Verkondig een werkheilige Jood én uw roomse buurman dat de wet krachteloos geworden is door hun zondige verdorven vlees, Rom. 8:2-4, en vertel ds. J. Roos en zijn aanhang dat God de Heilige Geest een zondaar nooit levend maakt door de overtuigende en dodende kracht van Zijn heilige wet, en u hebt metterdaad een heilige oorlog ontketend. Waar Van der Groe en de Erskines het opgeknapte leven vanuit een verbroken werkverbond vervloekten en de overtuigingen der wet tot dodelijke afsnijding preekten, daar is ds. Roos stilletjes en heimelijk alrede aan de heiligmaking begonnen en is de overtuigde zondaar (op droggronden) alrede levend gemaakt door middel van een valse geestelijke inlijving in de Tweede Adam zonder met bewustheid te zijn afgesneden van zijn oude wortel in de eerste Adam, Rom. 7:1-3. Moet dan het oude niet eerst voorbij gaan, opdat het in Christus alles nieuw zou worden? (2 Kor. 5:17) Moet een zondaar dan niet eerst gedoopt worden in de vervloekte kruisdood van Christus, wil hij vervolgens met Hem opstaan tot een nieuw leven uit Hem, Rom. 6:3-8...?? Moeten wij dan zielsbevindelijk niet eerst vrijgemaakt worden van de wet, door het Lichaam van Christus, opdat we God dienen in nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid der letter, Rom. 7:4-6...?? Heeft de stenen letter der wet dan geen dodende werking meer, voordat de Geest der aanneming tot kinderen een zondaar levend maakt door de toegepaste beloftenissen uit het volbrachte werk van Christus, 2 Kor. 3:6-9...?? Behoeft een zondaar dan niet meer te verdrinken in het geestelijk badwater der wedergeboorte, om daar vervolgens met Christus uit op te staan, Titus 3:4-7...?? Hoeft een zondaar dan niet meer geestelijk besneden en doorstoken te worden door God den Heilige Geest, alvorens hij in Hem wordt ingelijfd door de geestelijke kracht van Zijn opstanding, Kol. 2:11-14...?? Of zullen we met dit alles maar achterste voren beginnen, en daarmee Gods heilige recht krenken en omzeilen...?? Gaat dan de Geest der dienstbaarheid in Zijn ontdekkende, ontblotende, ontgrondende en dodende bediening niet meer vooraf aan de Geest der levendmaking, Rom. 8:15...?? Over vermenging van Wet en Evangelie gesproken...!! Laat ds. J. Roos hier nu eens een Bijbels antwoord geven. Ik wenste dat dan zijn mondje eens dicht ging, hem de schrik om het hart sloeg en het schaamrood op zijn kaken staan

zou. Waar zijn leermeester ds. Mallan zeer behendig in was, is zijn leerling ds. J. Roos niet minder bedreven in. In hun ogenschijnlijk vroom schrijven doen ze zichzelf voor of ze de leer van Theodorus Van der Groe en de gebr. Erskine beminnen, maar in de praktijk verafschuwen en vervloeken zij hetgeen zij leerden. Dit is werkelijk Rome ten top gestegen! Als daarbij het merendeel van je trage hoorders en onkundige lezers dit vervolgens zomaar kwakkeloos aannemen en overnemen, en er geen ouderling is die tegen deze leugens protesteert, is er geen vuiltje aan de lucht en blijft de macht, de eer en het aanzien van ds. J. Roos natuurlijk gewaarborgd. Dit is een zeer listige werkwijze om sommige oudvaders voor je eigen karretje te spannen. Op dergelijke wijze moet de schone vlag van deze godzalige oudvaders de wettische lading van de strontschuit van de Ger. Gem. in Ned. dekken. Want, laat ds. J. Roos nu eens eerlijk tevoorschijn komen, en bekennen dat hij dit onderstaande van Van der Groe omtrent de dodelijke afsnijding voorafgaand aan de wedergeboorte, en de nauwe gemeenschap met Christus in de wedergeboorte, van harte onderschrijft. Ik citeer: *“Maar in onze vernieuwde staat door de hemelse wedergeboorte van de Heilige Geest staan wij in de nauwste gemeenschap met de hemelse Christus, die Zelf onze zonden gedragen en verzoend heeft, op het hout, 1 Petrus 2:24. En dan ontvangen wij ook Zijn hemels beeld of heilige en Goddelijke natuur, welke wij nu deelachtig worden, 2 Petrus 1:4, en waardoor wij dan het leven en de zegen, uit genade, van God ontvangen, Hand. 3:25; Ef. 1:3; Joh. 3:36 en 11:25. En dit is dan de nieuwe mens, welke wij ontvangen en aandoen in de zalige bekering. Van de oorsprong dier beide mensen zal de Zaligmaker ons de rechte beschrijving geven, als Hij zegt: Hetgeen uit vlees geboren is, dat is vlees en hetgeen uit den Geest geboren is, dat is Geest, Joh. 3:6. Het vlees is de grondslag van de oude mens, en de Geest van de nieuwe mens. De oude mens is enkel vleselijk, en bedenkt de dingen die op de aarde zijn, en de nieuwe mens is enkel geestelijk, en zoekt de dingen die boven zijn, daar Christus is, zittende aan de rechterhand Gods, Kol. 3:1, 2. De een draagt een aardse, de ander een hemelse natuur. De een hangt de satan, de ander hangt God onafscheidelijk aan. Met de ene zijn wij voor eeuwig veroordeeld, in Adam, met de andere zijn wij eeuwig zalig, in Christus. Laten nu alle Pelagiaansgezinden des mensen rampzalige verdorvenheid in Adam, en de ware bevindelijke overtuiging door Gods Geest, dan vrij ontkennen en bestrijden, zo veel zij willen, en laat ook zelfs ons blinde Gereformeerde volk het dat Pelagiaanse dwaalspoor, helaas! nu mede zo ongelukkig trachten uit te werken, het kan niet helpen, want wij weten, beide uit de Wet en het Evangelie, dat even hierin de gehele grondslag ligt van het ene stuk of deel van de waarachtige bekering, en dat zonder dit ene deel van de bekering, het andere ook op geen enkele manier kan bestaan. Want waar geen oude mens, in Adam, door een Goddelijke overtuiging waarlijk eerst gestorven is, aldaar zal ook geen nieuwe mens in Christus, door een Goddelijk geloof immermeer aanvangen te leven of op te staan.”* (Uit de toetssteen der ware en valse genade)

Lees hier het citaatverband : <http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/09/citaten-over-de-wedergeboorte-en-de-vergeving-der-zonden.pdf>

Dit kan en durft ds. J. Roos niet te onderschrijven....want dan is het gedaan met zijn pauselijke macht, met zijn eer en aanzien, met zijn weelderige pastorie, tenzij er een groot wonder gebeurt. Waarom dan toch? Omdat dan de vele heimelijke en stiekeme bekeerde zieltjes in zijn kerkverband ineens niet meer wederom geboren zijn....vanwege dat ze hier geen kennis aan hebben. Het waren te wensen dat die schrik hen eens om het hart zou slaan. Dan zouden er twee dingen gaan gebeuren. Men zou als een onbekeerde werkheilige farizeeër zijn kerk uitvluchten, of men zou als een ontdekte onbekeerde zondaar aan deze gepredikte waarheid gaan sterven. Het eerste is uit de mens, het tweede uit God den Heilige Geest. Daarnaast loochent ds. Roos dat wanneer God een zondaar het geloof schenkt hij metterdaad in

Jezus Christus gelooft, en met Hem verenigd is en door Zijn bloed verzoening heeft gevonden. Eenvoudig samengevat, ds. Roos scheidt het geplante geloof van het metterdaad geloven in Jezus Christus. <http://www.dewoesteweg.nl/vraag-antwoord/over-hc-zondag-7/>

Terwijl hij toch de werken van de Erskines bij zijn lezers aanprijst. Maar als hij dan de werken van de Erskines zo van harte onderschrijft, laat hij dan in de WS eens tevoorschijn komen door dit onderstaande van Ralph Erskine te onderschrijven: *“De ziel nu, zoals ik gezegd heb, ontwaakt, gewond, vernederd en tot wanhoop van verlossing in zichzelf gebracht zijnde, en bevindende dat alle haar vorige toevluchten der leugenen haar begeven, ontfermt Zich de Heere over haar in hare nederigheid en openbaart Zijn Zoon in haar;... De Geest des Heeren openbaart het Fundament en geeft de heerlijkheid daarvan in Gods licht te zien, werkt op hetzelfde ogenblik dat geloof, waardoor de ziel, een welbehagen hebbende in deze heerlijke vinding van oneindige wijsheid aangaande Christus, gelovige toe te stemmen en daarmee in te stemmen en te verzegelen dat God waarachtig is. Zij grijpt met een persoonlijke toepassing Christus aan tot haar voordeel. Dit is de dag der bruiloft en der kracht, Psalm 110:3, 2 Kor. 6:9. Het is door het geloof dat wij God in Christus zien, de wereld met Zichzelf verzoenende. Wie deze genade, heerlijkheid en schoonheid van Hem ziet, kan niet uitdrukken wat zij aanschouwt; woorden kunnen deze heerlijkheid of zoetheid niet uitdrukken. Van deze dag af zijn zij kinderen der genade, die al de genadige eigenschappen van de Gezegende hebben; daarom begint de zegen werkelijk vanaf deze dag af. Van deze dag af aan zijn zij arm van geest, geestelijk treurenden, hongerigen en dorstenden, enz, en worden zalig gesproken...van die dag af is de vloek weggenomen.”* (Uit preek over Haggai 2:20) Lees hier het citaatverband : <http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2010/02/haggai-2vs-20-van-deze-dag-af-zal-ik-u-zegenen.pdf>

Waar bij Van der Groe en de Erskines de zonden zijn levend gemaakt door de geestelijke inkomst van Gods heilige wet, Rom. 3:20, Rom. 7:7-9a, daar is bij dominee Roos de zondaar alrede levend gemaakt. Wat er in Gal. 3 vers 21 geschreven staat is voor hem geen waarheid, eerder klinkklare lariekoek waaraan hij zich niet wenst te onderwerpen, het liefst zou hij de Galaten- en Romeinenbrief uit zijn Bijbeltje scheuren. *Is dan de wet tegen de beloftenissen Gods? Dat zij verre; want indien er een wet gegeven ware, die machtig was levend te maken*, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn. Kijk, we kunnen met onze pen wel voordoen rechtzinning te zijn in de leer, maar kijk en luister nu eens in de praktijk. Confronteer zijn hoorders en gemeenteleden eens met hetgeen Van der Groe en de gebr. Erskine leerden. Geef vervolgens eens een knijp en een bijt in hun stiekeme bekering, en spoedig komt het venijn en addervergif eruit waarmee ze zich hebben laten bedriegen. Aan de kinderen kan je horen hoe vader en moeder praten, en door de leerlingen kan je de leraar horen spreken. Ben ik dan tegen zijn hoorders? Welnee, maar ik wenste dat de schellen eens van hun ogen vielen....en dat ze nooit meer zouden vergeten dat: Waar de eerste man nog leeft, daar kan de Tweede Man geen kracht doen....!! Ik doe de genade Gods niet te niet; want indien de rechtvaardigheid door de wet is, zo is dan Christus tevergeefs gestorven, Gal. 2:21. Maar van hoevelen onder hen geldt helaas klaarblijkelijk hetgeen de Heere Jezus tot de Schriftgeleerden en Farizeeërs sprak: En Jezus zeide: Ik ben tot een oordeel in deze wereld gekomen, opdat degenen, die niet zien, zien mogen, en die zien, blind worden. En dit hoorden enigen uit de Farizeen, die bij Hem waren, en zeiden tot Hem: *Zijn wij dan ook blind?* Jezus zeide tot hen: Indien gij blind waart, zo zoudt gij geen zonde hebben; maar nu zegt gij: Wij zien; zo blijft dan uw zonde. (Joh. 9:39-41) Met bijbehorende kanttekeningen:

41) oordeel in deze

Dat is, met macht om de oordelen Gods uit te voeren, zo in het straffen van de verachters Zijns Woords, dien het een reuk des doods is, als in het aannemen van de boetvaardige zondaren, dien het is een reuk des levens; 2 Cor. 2:16.

42) die niet zien

Dat is, die hun geestelijke blindheid kennen en begeren daarvan verlost te worden.

43) zien mogen, en

Dat is, tot de rechte en zaligmakende kennis Gods mogen gebracht worden.

44) die zien

Dat is, die zich laten voorstaan dat zij deze kennis hebben, dat zij nochtans niet recht hebben; Rom. 1:22, en Rom. 2:18.

45) blind worden

Dat is, dat zij het licht des Evangelies verachtende, door Gods rechtvaardig oordeel in hunne blindheid gelaten en meer en meer verhard worden. Zie Ps. 69:24; Jes. 6:9; Matth. 13:14.

46) Indien gij blind

Dat is, indien gij uit enkel onwetendheid mijne leer niet aannamt; of indien gij uwe onwetendheid en blindheid kentet.

47) geen zonde hebben

Dat is, geen zo grote en ongeneeslijke zonde; Joh. 15:22.

48) blijft dan uw zonde

Namelijk op u liggende als een ongeneeslijke ziekte.

Hoe zwaar is het om te spreken met zielen die het menen te weten en menen te hebben, en hoe licht en gemakkelijk is het om te spreken met zielen die niets zijn en hebben. Derhalve had de apostel Petrus een zwaarder werk onder de hardnekkige Joden te verrichten dan de apostel Paulus onder de heidenen. Daarom had ook de prediking van de Heere Jezus de grootste afname onder verloren hoeren en verloren tollenaars. Want, de Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zaligen dat verloren is. Hoe zou Hij Zich kunnen verenigen met een bruid die nog getrouwd en derhalve verbonden is met haar eerste man. Wie is dan die eerste man? Dat is Adam onder de vloek der wet die zijn leven voor God probeert op te knappen vanuit een verbroken werkverbond.

Ten laatste, dan nog iets over het aanbod van genade bij Thomas Boston, één van de vrienden van de gebr. Erskine. Zij met nog negen anderen maakten deel uit van de befaamde twaalf marrowmen.

Tegenwerping : *Waarom predikt u dan Christus tot ons en roept u ons toe tot Hem te komen, te geloven, ons te bekeren, en de middelen ter zaligheid te gebruiken?*

Antwoord: *Omdat het uw plicht is. Het is uw plicht Christus aan te nemen, zoals Hij in het Evangelie wordt aangeboden. Het is uw plicht berouw te hebben over uw zonden en heilig te zijn in geheel uw wandel. Deze dingen zijn u van God geboden, en zijn gebod en niet uw vermogen, is de mate van uw plicht. Bovendien zijn deze roepingen en vermaningen de middelen, waarvan het Gode behaagt gebruik te maken om Zijn uitverkorenen tot bekering te brengen en de genade in hun hart te werken. Voor hen is het geloof uit het gehoor (Rom. 10:17), terwijl zij even onmachtig zijn om zichzelf te helpen als de overigen van de mensheid. Op zeer goede gronden mogen wij op bevel van God, Die de doden verwekt, tot hun graven gaan en in Zijn naam uitroepen: Ontwaak, gij die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten (Ef. 5:14). En aangezien de uitverkorenen niet te kennen en van anderen niet te onderscheiden zijn voor hun bekering, zoals de zon schijnt op het gelaat van de blinde en de regen zowel op de rotsen valt als op de vruchtbare vlakten, zo prediken wij Christus aan allen, en schieten in eenvoudigheid de pijl, die God Zelf bestuurt, zoals Hij passend vindt. Deze oproepen en vermaningen zijn bovendien niet helemaal vruchteloos, zelfs niet voor diegenen die er niet door bekeerd worden. Zulke personen kunnen overtuigd worden, hoewel zij niet bekeerd worden. Hoewel zij door deze middelen niet geheiligd worden, kunnen deze middelen hen er misschien van weerhouden te vervallen in buitensporige goddeloosheid, waartoe zij anders gekomen zouden zijn. De middelen der genade doen als het ware dienst om vele zielen te balsemen, die er nooit door levend gemaakt worden. Hoewel zij hen niet in het leven herstellen, houden zij hen toch af van zo zeer in de zonden te stinken als zij anders zouden doen. (Uit de viervoudige staat, blz. 173, Van 's mensen uiterste onbekwaamheid om zichzelf te herstellen.)*

Ja lezer, wanneer de uitgetreden de naam van Thomas Boston door de mond van ds. J. Roos horen klinken....dan geven ze allemaal grote knikken van: 'ja hoor, dat was nog eens een zuivere oudvader....bla,bla,bla'.....maar confronteer ds. Roos en zijn hoorders nu eens met dit bovenstaand citaat van deze godzalige oudvaders....en ze zullen hun dominee vanuit de dooie lijdelijkheid waarin ze gekweekt en gebakerd zijn, naspreken:.....ja, dat is misschien wel waar....maar dat is niet voor iedereen, en de beloftenissen zijn alleen voor de uitverkorenen.....en als je niet uitverkoren bent kan je toch niet geloven. Ja lezer, en op deze wijze schudden ze eis tot waarachtige bekering van zich af gelijk een eend het water van zijn veren afschudt. Deze mensen beginnen vanuit de uitverkiezing, vanuit de verborgen raad Gods waarin geen mens heeft kunnen kijken. Waarin bestaat dan de eis tot waarachtige bekering? Lees hier:

Daarom zal Ik u richten, o huis Israels! een ieder naar zijn wegen, spreekt de Heere HEERE, keert weder, en bekeert u van al uw overtredingen, zo zal de ongerechtigheid u niet tot een aanstoot worden. Werpt van u weg al uw overtredingen, waardoor gij overtreden hebt, en maakt u een nieuw hart en een nieuwen geest; want waarom zoudt gij sterven, o huis Israels? Want Ik heb geen lust aan den dood des stervenden, spreekt de Heere HEERE; daarom bekeert u en leeft. (Ezechiël 18:30-32)

Als Ik tot den goddeloze zeg: O goddeloze, gij zult den dood sterven! en gij spreekt niet, om den goddeloze van zijn weg af te manen; die goddeloze zal in zijn ongerechtigheid sterven, maar zijn bloed zal Ik van uw hand eisen. Maar als gij den goddeloze van zijn weg afmaant, dat hij zich van dien bekere, en hij zich van zijn weg niet bekeert, zo zal hij in zijn ongerechtigheid sterven; maar gij hebt uw ziel bevrijd. Daarom, gij mensankind! zeg tot het huis Israels: Gijlieden spreekt aldus, zeggende: Dewijl onze overtredingen en onze zonden op ons zijn, en wij in dezelve versmachten, hoe zouden wij dan leven? Zeg tot hen: Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zo Ik lust heb in den dood des goddelozen! maar daarin heb Ik lust, dat de goddeloze zich bekere van zijn weg en leve. Bekeert u, bekeert u van uw boze wegen, want waarom zoudt gij sterven, o huis Israels? (Ezechiël 33:8-11)

Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden. Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in den Naam des eniggeboren Zoons van God. (Joh. 3:16-18)

Die in den Zoon van God gelooft, heeft de getuigenis in zichzelf; die God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, dewijl hij niet geloofd heeft de getuigenis, die God getuigd heeft van Zijn Zoon. En dit is de getuigenis, namelijk dat ons God het eeuwige leven gegeven heeft; en ditzelve leven is in Zijn Zoon. Die den Zoon heeft, die heeft het leven; die den Zoon van God niet heeft, die heeft het leven niet. (1 Joh. 5:10-12)

‘Ja maar...’, zal dominee Roos en zijn aanhang erkennen, ‘we moeten ons bekeren en we moeten in Jezus Christus geloven.....dat is zeker waar, maar wie doet het....?’ Niemand, en daarom beginnen en eindigen ze maar met de uitverkiezing. In plaats van dat zij in hun prediking de Christus der Schriften zeer lieflijk weten aan te bieden en aan durven te prijzen, gelijk Van der Groe en de marrowmen wél deden, houden de predikers van de uitgetreden hun hoorders liever in angst en vreze. Er zou eens een huichelaar met het Brood der kinderen vandoor kunnen gaan. Er zou eens een verloren zondaar uit zijn nest van dienstbaarheid in de armen Christi kunnen vallen. Is dan de prediking des Evangeliums voor de één niet een reuke des doods ten dode, en voor de ander een reuke des levens ten eeuwige leven....? Hetgeen nu volgt schreef ik al eerder in een weerlegging, maar hieruit blijkt klaar en duidelijk hoe de prediking van de genade Gods in Christus leeft in de harten van de vreesachtige hoorders van ds. J. Roos en zijn collega-predikanten. Ik hoorde onlangs van een goede vriend van me die een oude zendeling sprak die in meerdere landen zending bedreef. Deze oude lieve godvrezende vrouw had daartoe al vroeg een begeerte, en daartoe ook de roeping en zending van God ontvangen. Wanneer ze dan terugkwam in NL van haar zendingsreizen dan bezocht ze allerlei kerkelijke instanties om lezingen over haar werk te houden en financiële steun te vragen via gehouden collectes. In zulke zendingsdiensten vertelde ze dan van haar ervaringen, en aan de kinderen met bijbehorende dia’s. Zo was zij ook eens op een school uitgaande van de Ger. Gemeente in Ned. ergens in het midden des lands, alwaar zij de kinderen haar verhalen vertelde. Maar niet alleen dat, ze vertelde de kinderen ook van de Heere Jezus en dat ze Hem vroeg moesten zoeken. Dit deed zij vanuit haar eigen leven met zulk een eenvoudigheid en overgave, dat zelfs de onderwijzers onder de indruk kwamen. Na afloop riep het hoofd van de school haar even in zijn kantoortje, en vroeg haar of zij werkelijk den Heere Jezus mocht kennen als haar lieve Zaligmaker. Ze vertelde hem hoe ze de Heere Jezus als haar Borg en Middelaar had mogen leren kennen. Deze man was heilig jaloers op

deze oude christin, en zat met tranen in z'n ogen te luisteren. *Hij vertelde haar ook dat hij de kinderen waarover hij gesteld was geworden niet alzo van de Heere Jezus mocht vertellen zoals zij het die middag gedaan had. Hij moest van zijn kerkverbandje namelijk altijd eerst beginnen met de uitverkiezing, en hen daarmee zeggen dat het niet voor iedereen is, slechts voor enkele uitverkoren kinderen onder hen.* Voor wat betreft het leerstellige had die hoofdmeester natuurlijk wel gelijk, maar voor wat betreft het aanbod van genade door middel van de Bijbelse vertellingen, zat deze man verstrikt in een leer van angst en vrees om de Naam van Jezus Christus toch maar niet aan alle kinderen tot zaligheid en vrijheid te verkondigen. Ontzaggelijk, maar toch echt gebeurd...!! Geliefde lezer, geen van Gods geroepen knechten kan de genade aanbieden (=schenken), maar hij is wel van Gods' wege geroepen om de genade Gods tot al zijn hoorders te preken in een weg van recht en gerechtigheid. Derhalve gebod Christus Zijn apostelen: "Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen." Er staat immers NIET : aan alle verkoren creaturen. Deze prediking is de ene hoorder als een reuke des doods ten dode, en voor een andere hoorder als een reuke des levens ten eeuwige leven. Als de apostelen geweten hadden wie er verkoren waren, dan wisten ze alvorens aan wien zij het Evangelie moesten richten en prediken. Maar dat hield God voor hen verborgen, en kwam alleen openbaar door het geloof in Jezus Christus. Hij lief en verhardt Zich dien Hij wil, Rom. 9:13-18. Zij waren geroepen om het Woord aan allen die hen hoorden en hun pad kruisten te verkondigen. Op de Pinksterdag stond een menigte van veel meer dan 3000 zielen voor hen. De apostel Petrus verheft zijn stem als een bazuin en preekte de donder van Gods heilige wet aan de gehele menigte, maar ook het lieflijk Evangelie tot vertroosting en barmhartigheid, en dan staat er geschreven: "Wordt behouden van dit verkeerd geslacht! Die dan zijn woord gaarne aannamen, werden gedoopt; en er werden op dien dag tot hen toegedaan omtrent drie duizend zielen." Omtrent drieduizend zielen geloofden deze prediking van Wet en Evangelie, de vele anderen geloofden het niet en namen zijn gepredikte woord niet aan. Petrus kon in de prediking van het heerlijk Evangelie tot vertroosting zich immers niet richten tot alleen die drieduizend verslagen zielen. Waarom dan niet? Om de eenvoudige reden dat deze drieduizend zielen verdeeld waren over de grote menigte van mensen die voor hem stonden. Maar de drieduizend pinksterlingen waren ontdekt, ontbloot, doorstoken, verslagen, gedood en verbrijzeld, door God den Heilige Geest, Jes. 57:15, en derhalve geestelijk gedoopt in de kruisdood van Christus (Rom. 6:3-4) waarna ze met Hem opstonden ten eeuwige leven, Rom. 6:5-8, Gal. 3:25-27, en bij de anderen uit diezelfde menigte deed het niets. Ze bleven koud en werden er onder verhard. Door de prediking van de apostel Petrus wilde God die menigte bijeen vergaderen gelijk een hen haar kuikens, maar zij wilden niet en gingen verloren vanwege hun ongeloof en vijandschap. Alzo verzoend God Zich met Zijn verkorenen, en alzo maakt God Zich vrij van hen die Zijn Woord niet geloven tot zaligheid, en Hem daarmee voor een Leugenaar houden, 1 Joh. 5:10. In die verborgen raad Gods heeft de apostel Petrus dus nooit kunnen kijken. Petrus behoefde slechts het Woord Gods maar te prediken, in de volgorde van Wet en Evangelie....en NIET andersom. Het geloof in Jezus Christus door de prediking des Woords maakt de enige scheiding, want met het hart gelooft men tot rechtvaardigheid, en met de mond belijdt men tot zaligheid, Rom. 10 vers 9-13. En daar hoeft en kan een mens niets aan te doen. Want op de dag van Zijn heikracht heeft God een zeer gewillig volk, Psalm 110:3. De Heere zegene deze weerlegging uit vrije genade om niet, tot eer en de glorie van Zijn naar waarde nooit volprezen heilige Naam, tot opscherping in de leer die naar de godzaligheid is, en tot redding van hen die ten dode wankelen. Ik besluit deze weerlegging met een zeer lieflijke nodiging tot het Heil voor onwaardige verloren zondaren, uit de mond van Ralph Erskine. Ik ben werkelijk benieuwd hoelang men deze godzalige dominee in de Ger. Gemeenten in Ned. heden ten dage verdragen had.

Ralph Erskine

De derde vermaning, welke ik voorstelde, was tot alle mensen in het algemeen. Namelijk, dat zij van de beloften, waarvan de gelovigen kinderen zijn, gebruik zouden maken, het zij tot hun eerste of tot hun verdere geloof; CHRISTUS omhelzende, die aan hen in de belofte des evangelies wordt voorgesteld, de belofte alzo toepassende, dat ze CHRISTUS daarin op hen toepassen. Maar zo men vragen mocht: Welk verband er tussen het toepassen van de belofte, en tussen het toepassen van CHRISTUS is? Of hoe CHRISTUS in de belofte is, en de belofte in CHRISTUS; zodat men zou kunnen weten, dat, wanneer men met de belofte werkt, men met CHRISTUS werkzaam is, en dat men in het toepassen van de belofte, CHRISTUS Op zichzelf toepast? Zo antwoord ik: Hoewel CHRISTUS in den hemel is, en wij op aarde zijn, zo is nochtans de belofte het middel van mededeling van CHRISTUS aan ons; gelijk de apostel dat alzo verklaart, Rom. 10:6, 7, 8; "Zegt niet in uw hart, wie zal in den hemel opklimmen? Hetzelve is CHRISTUS van boven afbrengen; Of, wie zal in den afgrond nederdalen? Hetzelve is CHRISTUS uit de dood en opbrengen. Maar wat zegt ze? Nabij u is het Woord, in uwen mond en in uw hart, dit is het Woord des geloofs, hetwelk wij prediken." CHRISTUS wordt ons door de belofte nabij gebracht gelijk het water uit een fontein door pijpen en buizen nabij een stad gebracht wordt. Mogelijk is de fontein verscheidene mijlen van de stad gelegen; nochtans leiden de buizen het water zó nabij, dat u uw mond aan de buis kunt zetten, en daaruit drinken, of een emmer daaraan zetten, om dien te laten vollopen. Dus gebruikt u het water uit de fontein, ofschoon nog zover van u afgelegen, door middel van de buis welke voorhanden is. Zo is het ook hiermede gelegen: CHRISTUS is de fontein in welke al de volheid Gods woont; de belofte is als de buis; en ofschoon nu de fontein in den hemel is, zo is nochtans de buis of pijp bij de hand en aan uw mond; ja, in uw mond en in uw hart, zegt de apostel. Wordt niet zijn Woord, te weten, het evangelie en Zijn belofte, het Woord des geloofs genoemd? Dat is omdat het Woord dat wij geloven moeten, zowel het voorwerp als het middel is, waardoor wij geloven; want, het geloof is uit het gehoor van dat Woord. Is niet het Woord der belofte in uw mond, terwijl wij het spreken, en ulieden het hoort en leest; en is het niet in uw hart, wanneer u daaraan denkt, of denken moest? Wat blijft er dan anders over, dan dat wij den mond des geloofs aan de buis leggen? Want dan zullen wij het water des levens inhalen. O, hadden wij den Geest des geloofs, in tegenstelling van den wettischen Geest, welken de apostel hier ontdekt vs. 3. Hij verhaalt ons, dat de wet gehoorzaamheid vordert, om daardoor te leven; en vs. 5 dat het evangelie geen gehoorzaamheid vordert, maar dat het CHRISTUS' gehoorzaamheid in onze plaats stelt, hetwelk wij nu te geloven hebben, dat Hij dat gedaan heeft. U behoeft u niet te bekommeren, wil de apostel zeggen, om in den hemel op te klimmen en CHRISTUS van boven af te

brenge, om alzo alles voor ons te doen; want Hij is reeds tot dat einde nedergedaald. Ook niet, om in den afgrond neder te dalen om CHRISTUS weder uit de doden op te brengen, want Hij is reeds opgestaan, tot een teken, dat Hij dat werk reeds volbracht heeft. Daarom is er nu geen werk of doen meer nodig, om daardoor het leven te verwerven, want CHRISTUS heeft dat alles gedaan.

Dit woord, aangaande CHRISTUS, dien groten gehoorzamer in onze plaats, is nabij en de belofte is nabij. Deze pijp of buis heeft Hij op aarde gelaten, toen Hij ten hemel opgevaren is; en Hij heeft Zijn dienaars gesteld, om de kraan daarvan open te draaien en het water daaruit te laten lopen, zeggende: "Predikt het evangelie allen creaturen," Mark. 16:15. Daarbij gaf hij een belofte, dat Zijn Geest door die buis zal heenlopen, totdat Hij wederkomen zal, zeggende: "En ziet, Ik ben met ulieden tot aan de voleinding van de wereld," Matth. 28:20. Nu, de buis is zó lang, dat ze tot in den hemel reikt; dat is van CHRISTUS' hart tot uw hart, zowel, als van Zijn mond tot uw mond; ziet Jes. 59:21: "Mijn Geest, die op u is, en Mijn Woorden, die Ik in uwen mond gelegd heb, zullen van uwen mond niet wijken, noch van den mond uws zaads," enz. Nu, CHRISTUS is in de belofte, omdat deze buis CHRISTUS en Zijn Geest tot ons afleidt; en de belofte is in CHRISTUS, omdat de buis in Zijn hart vastgemaakt is; en al de beloften in Hem ja en amen zijn. Ja, in het stuk van vaststelling, daar Hij dat in Zijn waarheid vastgesteld heeft; en amen, in het stuk van bevestiging, daar Hij dat door Zijn dood bevestigd heeft. Gelijk de buizen van een waterloop gezegd kunnen worden in het water te zijn, en het water gezegd kan worden in de buizen te zijn, zo is ook CHRISTUS in de belofte en de belofte weder in CHRISTUS. Daarom CHRISTUS in de belofte aan te nemen, of de belofte in CHRISTUS aan te nemen, dat komt al op een uit. Alleen, CHRISTUS is nu nedergedaald en Hij is u zo nabij, als uw mond en uw hart u nabij zijn. Het evangelie is de grote buis; en alle beloften zijn als zo vele takken of kleine buizen, vol zijnde van het water des levens, gevuld voor elken mond. Gelijk u weet, een grote buis of waterloop, om het water naar een stad te leiden, kan vele takken of kleinere pijpen hebben, om het water tot deze en gene zijde of gedeelte van de stad te leiden, ja, zelfs wel tot particuliere huizen, ten nutte van bijzondere personen, naardat zij door kunst zijn aangelegd. Ziet, hier is een kunst en uitvinding van een oneindige wijsheid, bestaande in die grote buis van het Verbond, welke in CHRISTUS JEZUS vaststaat. Daaraan zijn vele pijpen vol water tot verkwikking, vol wijn tot vervrolijking en vol melk, tot voeding voor de zielen; Jes. 55:1. Wij komen heden, om deze te zetten aan uw mond; daarom: "O al gij dorstigen! komt tot de wateren, en, die geen geld hebt komt, koopt en eet; ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs, wijn en melk." Hier is een pijp voor elken mond, door welke u CHRISTUS tot uw harten, kunt trekken, ofschoon Hij in den hemel is en u op aarde bent.

- Is hier dan een blinde of verdwaalde ziel welke een dronk van onderwijzende genade nodig heeft uit CHRISTUS' volheid? Ziet, hier is een pijp voor uw mond, "Ik zal de blinden leiden door den weg, dien zij niet geweten hebben," Jes. 42:16.

- Is hier een schuldige ziel, welke een dronk van vergevende genade nodig heeft? Hier is een pijp voor uw mond in deze belofte: "Ik, ik ben het, die uw overtredingen uitdelg, om Mijnentwil," enz. Jes. 43:25.

- Is hier een vuile en onreine ziel, welke een dronk van heiligende of reinigende genade nodig heeft? Ziet, hier is een pijp voor uw mond: "Ik zal rein water op u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinigheden en van al uw drekgoden zal Ik u reinigen," Ezech. 36:25.

- Is hier een gebondene of geboeide ziel, welke niet kan geloven, zich niet bekeren, of die niet bidden kan, wien de Satan mogelijk voor vele jaren gebonden heeft; en die een dronk van den satan-overwinnende genade nodig heeft? Hier is een pijp voor uw mond: "De Geest des Heeren Heeren is op Mij, zegt CHRISTUS; Hij heeft mij gezonden, om den gevangenen vrijheid uit te roepen en den gebondenen opening der gevangenis," Jes. 61:1.

- Zijn hier enige afwijkende zielen, die van hetgeen zij aan God beloofden, niet één woord gehouden hebben, en wier harten hen wel duizendmaal bedrogen hebben; die een dronk van genezende genade nodig hebben, of genezend water, om de kwaal van hun afkerigheden te genezen, in zover zij nooit in het verderf mogen nederdalen? Hier is een pijp voor uw monden: "Keert weder, gij afkerige kinderen, Ik zal uwe afkeringen genezen" Jer. 3:22. "Ik zal u vrijwillig liefhebben," Hos. 14:5.

- Zijn hier enige dode zielen, die een dronk levendmakende genade nodig hebben? Hier is een pijp voor uw monden: "Ik ben de opstanding en het leven," Joh. 11:25. Als ook: "De ure komt en is nu, wanneer de doden de stem des Zoons Gods zullen horen, en die ze gehoord hebben, zullen leven," Joh. 5:25.

- Is hier een verlatene ziel, welke een dronk van nooit begevende noch verlatende genade nodig heeft? Hier is een pijp voor uw mond: "De Heere zal Zijn volk niet begeven, noch Hij zal Zijn erve niet verlaten," Ps. 94:14.

- Is hier een bezwijkende, zwakke of moedeloze ziel, welke een dronk versterkende genade nodig heeft? Hier is een pijp voor uw mond: "Mijne genade is u genoeg, Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht," 2 Kor. 12:9; en: "Hij geeft den moeden kracht," enz.

- Is hier een neerslachtige ziel, welke een dronk vertroostende genade nodig heeft? Hier is een pijp voor uw mond: "Ik zal den trooster tot u zenden, die zal van Mij getuigen," die de vertroosting Israëls ben, Joh. 15:26.

- Is hier een overheerste ziel, welke lang gevangen is geweest door de macht der zonde of door enige sterke verdorvenheid, welke een dronk van zonde ten onderbrengende genade nodig heeft? Hier is een pijp voor uw mond: "Ik delg uw overtredingen uit, als een nevel," Jes. 44:22 en: "U zult al hunne zonden in de diepte der zee werpen," Mich. 7:19.

- Is hier een verzochte ziel, welk een dronk van de Satan overwinnende genade nodig heeft? Hier is een pijp voor uw mond: "Het zaad der vrouw zal de slang den kop vermorzelen," Gen. 3:15 en: "De God des vredes zal den Satan haast onder uw voeten verpletteren," Rom. 16:20.

- Is hier een weerbarstige ziel, welke een dronk van trekkende genade nodig heeft? Hier is een pijp voor uw mond: "Wanneer Ik van de aarde verhoogd zal zijn, zal Ik ze allen tot Mij trekken," Joh. 12:32.

- Zijn hier enige door den dood verschrikte zielen, welke verschrikt zijn voor den koning der verschrikking, en een dronk van den dood overwinnende genade nodig hebben? Hier is een pijp voor uw monden: "De dood is verslonden tot overwinning," 1 Kor. 15:54. "O, dood! waar zijn uw pestilentiën?" Hos. 13:14.

- Is hier een zorgeloze of een ongevoelige ziel, wier geweten als met een brandijzer is toegeschroeid, en welke een dronk van wakkermakende en overtuigende genade nodig heeft? Hier is een pijp voor uw mond: "Ik zal Mijn Geest zenden en die gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde," Joh. 16:8.

- Is hier een ontwaakte ziel, wier geweten wakker gemaakt zijnde, onder een gevoel ligt van zonde en van vreze voor de verdoemenis; welke een dronk van heluitblussende genade nodig heeft? Hier is een pijp voor uw mond: "Het bloed van JEZUS CHRISTUS Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonden;" 1 Joh. 1:7, en: "verlos hem, dat hij in het verderf niet nederdale; Ik heb verzoening gevonden," Job 33:24.

- Ja, is hier ook een hemeltergend Atheïstisch, niet biddend, genadeloos of goddeloos ellendeling, die tot hiertoe zonder God en zonder enige gedachten van de eeuwigheid geleefd heeft, hetzij hij zijn nood ziet of niet, welke nochtans nodig heeft, als een vuurbrand uit het vuur gerukt te worden, welke een dronk van zaligmakende of bekerende genade nodig heeft? Ziet, hier is een pijp voor uw mond: "De Verlosser zal uit Sion komen, en zal de goddeloosheden afwenden van JAKOB," Rom. 2:26.

- Oud zondaar, jong zondaar, man, vrouw of kind, en u allen die maar vatbaar bent om te kunnen verstaan hetgeen ik zeg, welke genade u ook nodig hebben mag, de pijp der belofte, om die genade van CHRISTUS af te leiden tot uw ziel, is aan uw monden. Ja, zegt de apostel, de belofte is nabij, want "nabij u is het Woord, in uw mond en in uw hart," Rom. 10:8.

Klopt niet den Heere aan de deur van eens ieders hart, door al deze woorden der genade en zult u, helaas al deze genade vruchteloos laten voorbijgaan? Zult u ze niet uit uw mond spuwen, of door den duivel uit uw harten laten wegnemen, wanneer hij zegt: "Zulk een woord is voor u niet?" Immers is de duivel een leugenaar; en omdat hij dat is, zo verzoekt hij u misschien, opdat u door ongeloof, God tot een leugenaar zou stellen. God zegt: "Tot u is het Woord dezer zaligheid gezonden," Hand. 13:26. "De belofte is voor u en voor uw

kinderen en voor allen die daar verre zijn." Hand. 2:37. De belofte is voor u, om ze aan te nemen en om ze te geloven; en zult u zeggen: "zij is voor mij niet?" Zult u de genade Gods van u afweren? Waartoe ben ik anders hier gekomen, dan om u te zeggen, dat deze genade een iegelijk van u wordt aangeboden? Ik zeg u, in den naam van Hem, welke mij belast heeft om "het evangelie te prediken allen creaturen," Mark. 16:15, dat CHRISTUS, door middel van dit Woord, ingang zoekt in uw harten. Hij is u zo nabij gekomen door deze lange pijp der belofte, dat u CHRISTUS en de zaligheid in Hem heden niet kunt missen, zonder dat u Hem buiten de deur van uw mond en uw hart sluit. O! dat u dan "uw mond wijd open wilde doen; Hij zou dezelve vervullen." Ps. 81:11. "Heft uw hoofden dan op, gij eeuwige deuren, opdat de Koning der ere inga," Ps. 24:7. Verwelkomt Hem en Zijn Woord der genade, en neemt het toch aan, zeggende: Mij geschiede naar Uw Woord, en volgens Uw belofte van vergevende, heiligende en zaligmakende genade. O zondaar! De belofte van vergeving en van heiligmaking raakt u, om uw ziel te reinigen van schuld en onreinheid. U zult niet kunnen inbrengen, dat u genade gemist hebt, of niet geweten hebt, waar u die ontvangen zou; want de God aller genade is nabij u gekomen met een aanbod van alle genade in CHRISTUS. Indien de dood, het oordeel en de eeuwigheid u zo nabij en onder het oog waren als deze belofte der genade u heden nabij gebracht is, dan zou u wel een gehele wereld voor één belofte willen geven. Maar zult u die nu uit uw mond spuwen? Wat kunt u in dit geval dan anders verwachten, dan dat God u uit Zijn mond zal spuwen, u van voor Zijn aangezicht wegdoen en u werpen onder de duivelen en de verdoemde geesten, tot in alle eeuwigheid? Zult u dan een zwarte duivel, een snode wereld en een vuile lust verheffen boven CHRISTUS en boven al Zijn beloften van genade en van heerlijkheid? Dat zij verre. Foei, schaamt u! Zult u het Woord der genade, en de belofte van goedertierenheid uit uw mond spuwen, welke God, door dit heerlijk evangelie, in uw mond komt leggen? O, verkiest liever op een schavot te sterven, dan dat u zulk een aangename bete, of zulk een voorsmaak van genade en van heerlijkheid zou moeten missen! Hoe het ook zij, ofschoon u al deze genade verwerpt, gelijk ik vrees dat de meesten doen zullen, nochtans moet ik u zeggen, dat het koninkrijk Gods u nabij gebracht is. U zult niet kunnen zeggen, dat u op zulk een dag tot Glendovan gekomen bent, en daar niets ontvangen hebt, want ik neem u allen, naast de hemel en de aarde tot getuigen, dat u heden een aanbod van genade, van CHRISTUS en van de belofte, hetwelk meer waard is, dan tienduizend werelden, ontvangen hebt. O, dat de macht van een belovende God dit thuis brenge op uw harten. Opdat u wedergeboren mag worden tot een levende hoop, en men, uit kracht van de belofte, tot u zeggen moge: "Maar nu, broeders! Wij zijn kinderen der belofte, als IZAK was."

Uit: De zwangere belofte en hare vrucht